N°. 66. A°. 1833.

MAANDAG DEN 19den AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

BURGERLIJKE STAND.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 15 *Augustus* 1833.

Op heden zijn ten Gouvernements-Huize in *ondertrouw* opgenomen:

JACOB HENDRIK GILHUIJS, *jongman* oud 36 jaren, geboren te *Amsterdam*, en GEERTRUIDA HENRIETTE RINCKE, *jonge dochter* oud 19 jaren, geboren alhier en beide woonachtig in deze Kolonie.

In kennisse van mij,

Eerste Commies ter Secretarij voormeld,

G. S. DE VEER.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 18 *Augustus* 1833.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben vervoegd, met verzoek om te mogen verkrijgen *Brieven van Manumissie*, voor de na te melden Slaven en Slavinnen, te weten:

AMAND ADLER, in relatie als *Straatvoogd* over den Mulat FREDERIK, weleer aangekomen hebbende J. H. STEINKROES, om *Brieven van Manumissie* voor gemelden FREDERIK.

JOHN HENRY LANCE, voor de Slavin LEISJE en haar kind ELIZABETH, hem in eigendom toebehoorende.

MOZES MEIJER DE HART JUNIOR, voor den Slaaf ANDRIES, hem in eigendom toebehoorende.

THEODORUS PETRUS KAERSENHOUT, voor de Slavin SOPHIA, hem in eigendom toebehoorende.

Denzelven, als *Straatvoogd* over- en voor de Mulattin JANSIE, aangekomen hebbende P. M. BROMET.

ISAAC DEL PRADO, in qualiteit als *Executeur Testamentair* in den Boedel van CASPER WOLFES, voor den Slaaf FREDERIK, aankomende gemelden Boedel; — en

GEORGE JOHANNES HALFHIDE, voor de Slavin MARGARETHA en haar kind GEORGINA, hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, en een iegelijk, die eenig regt of pretentie op gemelde Slaven mogten sustineren, op te roepen, om binnen den tijd van *drie* weken, nadat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare Dagbladen zal zijn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

MENGELINGEN.

VENEZUELA EN DE ANDERE AFDEELINGEN VAN *COLUMBIA*.

(Uit het Dagblad *El Patriota Puro* van Caracas).

(VERVOLG en SLOT van N°. 65.)

Na al hetgeen wij blootgesteld hebben, kunnen wij met regt de grondbeginselen der groote Wijsgeeren MONTESQUIEU en ROUSSEAU aannemen; zij geven aan republieken den raad om zich met kleine grondgebieden te vreden te houden, en zegt ook, dat kleine maatschappijen zich van groote meester maken. Deze waarheid ontspringt van dat grondbeginsel, en de ondervinding komt hetzelve te hulp. Alnog hebben de *Vereenigde Staten van Noord-Amerika* den ouderdom van zestig jaren niet bereikt, en reeds heeft men aldaar de neiging van ontbinding bespeurd. — Tegenwoordig stelt de staat *Zuid-Carolina* alle pogingen in het werk om zich van het groot ligchaam los te rukken, en heeft daardoor de *Unie* in groot gevaar gebragt, en zelfs, wanneer deze voor ditmaal de overhand behalen mogt, verkondigen alle waarschijnlijkheid dat eindelijk de breuk van die staten het gevolg zijn zal. En waarom? Omdat op zoo een uitgestrekt grondgebied eene en dezelfde wetten aan zoo vele en verschillende behoeften en belangen onmogelijk beantwoorden kunnen, en omdat de Volken eene natuurlijke neiging in hunne boezems koesteren om zich van elkander los te rukken; zijnde zulks oorspronkelijk uit het gebrek van een algemeen gevoel van genegenheid en vaderlandsliefde.

Dat wij ons dus deze les ten nutte maken; verwerpen wij het denkbeeld, hetwelk ons de vermeerdering van eene overvloedige en bezwarende massa als de toeneming van kracht doet beschouwen. Geene vrees voor vreemden aanval vervoert ons tot deze dwaling. — Wij zijn niet gelijk in Europa, alwaar de natien digt bij elkander levende, de eene de gangen der anderen gade slaat en bedreigt, onder het voorwendsel om het staatkundig evenwigt te behouden. En zoo men zelfs aldaar, met al dat, zeer kleine doch vrije en zekere staten vindt, in het midden van anderen, die zoo veel grooter en magtiger zijn, hebben wij dan geen minder gevaar te vreezen, daar wij tusschen ons een bolwerk van 2000 mijlen hebben, hetwelk door den Atlantischen Oceaan gevormd wordt? Dat gevaar is ook veel minder op een tijdstip, waarop de woede des oorlogs heeft moeten wijken voor de liefde tot het Vaderland; voor den geest van Koophandel en Nijverheid, die wij aan den voortgang van verlichting en beschaving te danken hebben.

Wij zullen ook de wezenlijke en toenemende zegeningen, die wij thans genieten niet opofferen aan de begoocheling van ingebeelde verbeteringen. In iets minder dan twee jaren, sedert dat de grondwet aan *Venezuela* een afzonderlijk bestaan gegeven heeft, hebben wij reeds zeer groote voordeelen behaald. Er bestaat geene onderdrukking, geene willekeurigheid noch geweldenarij meer; wij zien het regtvaardig evenwigt tusschen de gevoelens en de instellingen gesteld; de grondbeginselen van vrijheid, zekerheid en gelijkheid zijn hersteld; de gang der regering is in overeenstemming met dezelve, en eindelijk, na verloop van 23 jaren, zien wij dat de instandbrenging van dat publieke bestuur, hetwelk wij aan de heiligste beginselen der revolutie zweren te handhaven. De burger vindt zich onbekommerd bij zijne haardstede; hij heeft zijne gedachten en zijne nijverheid vrij; hij vreest niet om zich door onophoudelijke weifingen verrast te vinden; de tegenwoordigheid der inkwisitoriale agenten der policie, enz., die hun bestaan vonden in het vervolgen van werkzame en nuttige leden der Maatschappij, kunnen hem niet langer kwellen. Elk een geniet de vruchten van zijnen arbeid; daardoor stelt hij belang in de goede orde; hij bemint de regering en de wetten, die hem beschermen.

Als een gevolg van bovengemelde hervormingen is de welvaart van particulieren en van den staat zigtbaar toegenomen. Men bespeurt eene algemeene levendigheid; alles schijnt een' nieuwen loop en leven aangenomen te hebben; mannen die eertijds verstrooid, doolend of in de gevangenis waren, hebben zich vereenigd en geven nieuwe veerkracht aan de werken van kunsten, aan de wegen, publieke werken en aan de talrijke nieuwe ondernemingen, waarmede men op alle plaatsen den landbouw met den koophandel hand in hand ziet voortgaan. De geheele waarde der in- en uitgevoerde ladingen, (die steeds evenredig zijn met de voortbrengselen en met het vertier) had in het laatste dienstjaar eene vermeerdering van bijna 2 millioenen *pesos* meer dan in het jaar te voren. In dit jaar zal dezelfde vermeerdering plaats hebben. De regering heeft daardoor in het gemelde jaar al de uitgaven kunnen bestrijden, meer dan ½ millioen *pesos* betalen, en vervolgens, van het geheel, een overschot van meer dan 270,000 *pesos* overgehouden, gelijk blijkt in de memorie van het ministerie van finantie. Wij kunnen dus met grond zeggen, dat de Volken nimmer minder bezwaard worden, en dat de publieke schatkist nog nooit zoo ruim voorzien was als tegenwoordig. Zoo wij niet beducht waren om langdradig te worden, zouden wij eene vergelijking maken tusschen deze gevolgen en het droevig voorbeeld dat *Columbia* in deszelfs *gulden eeuw* opleverde, ten tijde van deszelfs beste orde en rust in het jaar 1825. Dan, het zal genoeg zijn ons te bepalen aan hetgeen onlangs in het Congres door eene van deszelfs welsprekende redenaars bewezen is geworden. Met de memorie van den secretaris van finantie van *Columbia* in de hand; toonde hij aan, dat in het bedoelde jaar de groote Republiek bankroet was, aangezien de begrooting van hare jaarlijksche uitgaven 15 millioenen, en hare renten niet meer dan 6 millioenen *pesos* waren; er bleef dus een *deficit* van niet minder dan 9 millioenen *pesos* in het jaar.

Zie dus tot welk eenen staat van zaken sommige willen dat wij terugkeeren zullen en opgeven hetgeen wij tegenwoordig zijn. Maar neen! wij zullen de dwaling van eenigen en de schadelijke inzigten van anderen niet zoo duur betalen.

DE DANKBARE LEEUWIN.

Geene verovering heeft de Spanjaarden zooveel gekost, als die van *Paraguia*. In het jaar 1535 stichtten zij *Buenos-Ayres*, doch weldra werden zij van de bewoners der omliggende streeken in de stad ingesloten. De nieuwe volkplanting had derhalven eerlang gebrek aan levensmiddelen; en allen, die het waagden zich buiten de stad te begeven werden door de wilden omgebragt. De Gouverneur zag zich derhalven genoodzaakt, alle de inwoners op levensstraf te verbieden uit de stad te vertrekken.

Onaangezien dit streng verbod gelukte het zekere vrouw, ongetwijfeld door fellen honger daartoe gedreven, de stad te ontvlugten. Nadat zij een tijd lang in de wildernissen had omgezworven, werd zij

eindelijk een hol gewaar, in hetwelk zij eene veilige schuilplaats dacht te vinden. Dan, naauwelijks was zij daar binnen gekomen, of zij werd eene leeuwin gewaar. Nu dacht zij niet anders dan op het oogenblik een prooi van het roofdier te worden; maar neen, het dier deed haar geen het minste leed, bleef stil leggen, en scheen door zijn gekerm haar tot medelijden te bewegen. Zij bemerkte spoedig dat de leeuwin juist bezig was met jongen te werpen, hetgeen dezelve hevige smart scheen te veroorzaken; zij verstoutte zich dan het vreesselijk dier te naderen, hielp de natuur in hare trage werking, en bragt te weeg dat de leeuwin spoedig en gelukkig verloste. Zoo lang de jongen klein waren ging de leeuwin dagelijks om roof uit; en wanneer dezelve terug kwam, leide zij telkens een gedeelte van den buit voor de voeten harer weldoenster. Doch toen de jongen zelve ter jagt konden gaan bleef de leeuwin weg, en zij was nu genoodzaakt zelve voor haar onderhoud te zorgen. Op zekeren tijd uitgegaan zijnde om voedsel te zoeken, werd zij van de Indianen gevangen, die haar tot de slavernij verwezen. In het vervolg werd zij door de Spanjaarden bevrijd en naar *Buenos-Ayres* terug gebragt. De toenmalige bevelhebber der plaats, een hardvochtig en wreedaardig man, beval dat zij, wegens hare overtreding van het voormalig verbod, in het veld aan een boom zou worden gebonden, om van honger te sterven of door het wild gedierte verscheurd te worden. Na twee dagen willende weten wat er van de ongelukkige geworden was, zond de Gouverneur eenige soldaten om zulks te gaan zien. Met verbaasdheid zagen deze haar volkomen gezond, doch van leeuwen en tijgers omringd, geene van welke haar te digt durfde naderen, daar eene leeuwin nevens eenige jonge leeuwen voor hare voeten lagen om haar te beschermen. Zoodra de leeuwin de soldaten zag, trad zij een weinig terug, even of zij dezelve plaats wilde maken om de ongelukkige te kunnen verlossen. Zij verhaalde hun toen wat haar met de leeuwin wedervaren was; en toen zij haar losgemaakt hadden om haar weder naar de stad te brengen, betoonde de leeuwin haar allerlei vriendschap, en scheen zeer ongaarne van haar te scheiden.

VOORBEELD VAN DE GROOTMOEDIGHEID DES LEEUWS.

Men heeft in later tijd de zoo hoog opgegeven grootmoedigheid der leeuwen in twijfel getrokken; het volgend geval strekt tot bevestiging der oude verhalen. Zeer onlangs, toen men te *Weenen* nog vermaak vond in wreedaardige gevechten van dieren, liet men ook een leeuw in het park om met eenige honden te vechten. Naauwelijks was de leeuw verschenen, of vier groote bulhonden schooten naar hem toe, waarvan echter drie, zoodra zij hem genaderd waren, met den staart tusschen de beenen afdroopen. De vierde, de éénige die stand hield, en den leeuw dorst aangrijpen, kreeg van dezen weldra een slag met den poot, die hem half dood deed nedervallen. Hierop trok de leeuw den hond naar zich toe, en leide één zijner voorpooten over hem heen, in diervoege, dat men slechts de kleinste helft van den hond zien kon. Een ieder geloofde dat de hond dood was, en oogenblikkelijk stond verscheurd te worden. Maar neen! De hond begon zich te bewegen, en zocht zich los te maken; de leeuw liet hem los, en scheen hem alleen gewaarschuwd te hebben, zich niet tegen hem te willen verzetten.

Toen echter de hond de vlugt nam, en reeds de helft van het park bereikt had, scheen de leeuw zich tegen hem te verbitteren; hij rees op, bereikte met een paar sprongen den vlugtenden hond, die nu van angst begon te huilen, en op deze wijze als om genade smeekte. De weerlooze hond verwierf andermaal des leeuws medelijden. Het grootmoedige dier trad eenige schreden achterwaards, en liet bedaard toe dat men de deur van het park voor den hond opende.

NAIF GEZEGDE VAN EEN' SCHEEPS-TIMMERMAN.

Een Jonker, in wiens brein meer wind,
Dan geld zich in zijn' zak bevind,
Pochte eens, dat hij in 't jaar meer dan een ton verteerde.
Toen een Scheepstimmerman vernam, wat hij beweerde:
't Is veel te min, dus sprak de kwant voor zulk een' Heer;
Daar ik in 't jaar gewis een ton of zes verteer!

SNEDIG ANTWOORD.

Men vraagde een' armen dief waarom hij hangen moest?
Of 't om zijn steelen was? neen zei hij, maar om 't vangen,
Want schoon ik had zooveel gestolen als ik kost,
Zoo 'k niet gevangen was, men had mij niet gehangen.

HELDENDAAD.

Een roover dwong *Andries* van beurs en geld te scheiden,
Hij zei, als 't wezen moet, laat mij *één* ding bescheiden,
'k Heb met een' duren eed gezworen, voor een jaar,
Ik zou ze niemand ooit zelf geven, wie het waar,
Ga, haal ze daar ze ligt (hij smeet ze in struik en beggen
Ver over dijk en sloot), de roover nam dat zeggen
Vóor goê munt, sprong van 't paard, over naar de beurs.
Met als hij over was, daar hoefde niet veel keurs,
Andries op 't paard en weg, dat heet fijn tegen fijn,
En loos om loos: mist hij de beurs, het paard wijs zijn.

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

(33191) Den 12den Augustus 1833. JAN DE JAGER *c. s. qq.*, aan L. THIJM *c. s. qq.* Plantaadje *Halle in Saxen*, van den Grond, Gebouwen en Sluis van de Plantaadje *Lugtenburg.*

Den 14den. M. H. COTINO, aan A. J. H. COTINO, van een Erf en daarop staande Gebouwen, gelegen op den hoek van de *Maagdenstraat* en *Heilige Weg*, L^{r}. C. N°. 9 en 141.

Idem. L. THIJM, gewezene *Vendumeester* en *Ontvanger*, aan M^{r}. C. PH. VLIER (nu Boedel), van het Huis en Erf, aan de *Gravenstraat*, L^{r}. B. N°. 50.

HIJPOTHEEK.

Den 14den Augustus. A. A. GEHRELS, *Eerste Hijpotheek*, ten behoeve N. BOX *qq.* de Weduwe H. E. FOCKE, geboren ESSER, te vestigen op de Plantaadje *Tourtonne*, gelegen nabij *Paramaribo.*

Paramaribo, den 15 Augustus 1833.

WENTHOLT,
Adjunct Griffier.

(33193) PUBLIEKE INSCHRIJVING ter *Nieuwe Wees-, Kuratéele* en *Onbeheerde Boedels Kamer*, op Woensdag, den 21 dezer, des voormiddags ten *Elf* uren, van:

6 Balen heele KOFFIJ,
1 Baal gebroken dito,
4 Balen KAKAO, } Van de Plantaadje *Tyrol.*

2 Balen heele KOFFIJ,
1 Baal gebroken dito, } Van de Plant. *Manheim* en *Elk 't Zijn.*

2 Balen Schoone KATOEN, van de Plantaadje *Breda.*

De Kooper zal moeten betalen *f* 1,10, voor de ledige zak.

Paramaribo, den 18 Augustus 1833.

De Scriba bij de Commissie van voormeld Departement,
R. GOLLENSTEDE.

(33180) Over *acht à veertien* dagen, dag en datum nader te bepalen, zal den Vendumeester A. SALOMONS, ten zijnen huize op publieke Vendu Verkoopen;

60 koppen SLAVEN; thans werkende op de Plantaadje *Lugtenburg*, zullende dezelven 3 à 4 dagen vóór en op den verkoop, ten zijnen huize te bezigtigen zijn.

Paramaribo, den 16 Augustus 1833.

JAN DE JAGER *Ex. qq.*
J. C. F. WALTHER *qq.*

(33186) Wordt bij *Publieke Inschrijving* TE KOOP aangeboden: De onderstaande *KOFFIJ*, van Plantaadje *Mijn Vermaak*:

p. m. 7000 pond witte bast heele
» » 900 » zwarte dito
» » 900 » gebroke } KOFFIJ.

De *monsters* zijn te bezigtigen ter *Griffie van het Geregtshof der Kolonie Suriname.*

De *Koffij* zal vrij in de Waag worden geleverd, de Koopers moeten betalen *f* 1, voor ieder baal.

De Inschrijving-Billetten zullen ter Griffie van opgemelde Hove, worden aangenomen, tot Donderdag, den 29 Augustus, des morgens ten *half negen* uren, als wanneer dezelve door Heeren Gecommitteerde Raden, zullen worden geopend.

Paramaribo, den 17 Augustus 1833.

F. BEUDEKER,
Sequester c. s.

(33197) HEDEN MORGEN *VENDU*; bij M. A. KEIJSER.

(33154) De *Vendumeester* M. A. KEIJSER, zal *MORGEN*, den 20sten dezer, des namiddags ten 4 uren, voor rekening den Heer H. CORDUA, ten huize van Mevrouw de Wed. LEVIJ ABRAHAMS, in de *Keizerstraat*, de volgende Goederen Verkoopen, als:

Fraaije Patent-Lampen, Eng. Pleetgoed, gewast Tafelkleeden, Vloerzeilen, Cincalleriën, Eau de Cologne, en andere *Goederen* meer.

(29782) Wordt *TE HUUR* gepresenteerd: Eenige HUISMEIDEN; te bevragen ter dezer *Drukkerij.*

(19350) De ondergeteekende, geeft mits deze aan het geëerd Publiek kennis, dat hij geene *betaling* zal doen, dan op *rekwisit*, door hem of zijne Huisvrouw onderteekend, zoo wel binnen als buiten deze Kolonie.

Paramaribo, den 19 Augustus 1833.

A. B. ZEEBERG.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Z. M. Transportschip *Dordrecht*, Kapt. Luit. F. JONKER, van *Helvoetsluis*; Passagiers: de 2de Luitenant der Artillerje J. F. CASSA, de Chirurgijn van de 3de klasse J: H. J. HILLE, en 30 Militairen ter aanvulling van het Garnisoen, waarvan 20 bestemd zijn voor de Jagers en 10 voor de Artillerie.

Het Schip *Nickerie*, Kapt JOHN CLELAND, van *Rotterdam*; den 13 Julij van *Falmouth* gezeild; Passagier: de Heer .... BUSCHMAN.

UITGEZEILD.

Z. M. Paket van Oorlog *De Brak*, Kapt. Luit. VRIEZE, over *St. Eustatius* naar het *Moederland.*

UITGEKLAARD.

Het Schip *Harmonie*, Kapt. D. SPREEUW, lading: 369 vaten Suiker, 19 vaten en 97 balen heele Koffij, 1 vat en 13 balen gebroken Koffij, en 35 balen schoone Katoen.

Het Schip *Elisabeth Cornelia*, Kapt. J. D. DIETZ, lading: 108 vaten en 1495 balen heele Koffij, 13 vaten en 267 balen gebr. Koffij 28 balen schoone en 1 dito vuile Katoen en 320 pond Kwassiehout.

Het Schip *De Zeemeeuw*, Kapt. J. A. DE LANG, lading: 607 vaten Suiker en 2 balen schoone Katoen.

Het Schip *Sophia Cicilia*, Kapt. B. P. IPSEN, lading: 379 vaten Suiker, 12 balen heele en 4 dito gebr. Koffij, 70 balen schoone en 9 dito vuile Katoen, en 12 puncheons Rum.

De Nd. Am. Brik *Leander*, Kapt. C. R. GRIFFITH, lading: 129 vaten en 1369 balen heele Koffij, 22 vaten en 284 balen gebr. Koffij, 12 balen schoone en 13 dito vuile Katoen. Allen naar *Amsterdam.*

Het Schip *Sara Agatha*, Kapt. P. J. KASSE, lading: 332 vaten Suiker, 66 balen schoone Katoen en 233 pond Indigo. Naar *Middelburg.*

De Nd. Am. Brik *Sarah Ann*, Kapt. C. FITZ, lading: 214 vaten Malassie.

De Nd. Am. Brik *Levant*, Kapt. R. C. STAMWOOD, lading: 267 vaten Malassie.

De Nd. Am. Schoener *Rapid*, Kapt. P. H. DAVISON, lading: 40 vaten Malassie. Allen naar *Gloucester.*

Te *Cowes* gearriveerd: het Schip *Eliza*, Kapt. DAVEY, in 32 dagen. — Het Schip *Regent*, Kapt. ALLAN, in 34 dagen; beiden van hier.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.